

[Økonomiministeren.]

højere grad må interessere os for styringen af denne offentlige sektor under de nye vilkår.

Det er et afgørende nyt træk, at kommuner og amtskommuner i langt videre omfang end tidligere står som besluttende og udførende offentlige myndigheder. Den udvikling stiller folketinget og regeringen i en ny situation med hensyn til, hvordan den fremtidige styring skal finde sted. Det er i pagt med vor tids tankegang, at lokale myndigheder skal have et større ansvar, men det må ske inden for rammerne af det samfundsøkonomisk forsvarlige, både hvad angår væksten i udgifter og i personale.

Der er næppe større uenighed om, at den tidligere påbegyndte afvikling af refusionsordningerne skal videreføres. De lovforslag, regeringen har fremsat vedrørende sygehus-tilskud, sygesikring og skoletilskud, betyder, at der tages et stort skridt videre ad denne vej. Men afviklingen af refusionerne må fortsættes senere. Samtidig tilsigtes en yderligere økonomisk udgligning mellem de forskellige dele af landet.

Opgavefordelingen fra staten til amter og kommuner vil ligeledes blive fortsat, og forslag om at overføre statshospitaler og statsgymnasier til amtskommunerne er under udarbejdelse og vil komme til efteråret.

Der er en række bestemmelser om standarder for bemanning af offentlige institutioner, som indgår i overenskomster mellem staten og de offentligt ansatte. Regeringen vil ved de kommende overenskomsthøvelinger søge sådanne bestemmelser fjernet eller lempet.

Det er endvidere vigtigt at komme de mange upåagtede standardglidninger til livs. Jeg henleder opmærksomheden på, at PP II stærkt fremhæver det ønskelige i at fortsætte arbejdet med at udbygge vort budgetgrundlag med mere systematisk anvendelse af konsekvensanalyser, omkostningsanalyser og resultatmålinger. Regeringen vil understøtte bestræbelser i den retning. Det vil bidrage til at gøre de enkelte aktiviteter mere effektive.

Ligeledes må sikres den rette balance mellem de offentlige ydelsers kvalitet og den mængde, man er i stand til at levere. PP II har klart påvist denne sammenhæng på forsorsområdet. Styringsystemet må derfor

tilrettelægges, så det samfundsmæssige krav om en strammere udgiftspolitik trænger ud til alle dele af forvaltningen helt ud i de udførende led, hvor de offentlige serviceydelser produceres.

Behovet for prioritering er større end nogen sinde, men selv om ånden er redebøn, er kødet som bekendt skrøbeligt. I PP II skitseres der et planlægnings- og ledelsessystem, der sigter mod at holde alle deltagende parter til ilden, ved at man regelmæssigt sammenholder de begrænsede ressourcer, der kan stilles til rådighed, med konsekvensberegninger over vedtagne og påtænkte beslutninger.

Det, der foreslås, er en gradvis videreudvikling og afrunding af de mange planlægningsbestræbelser, der udfoldes mange steder inden for det offentlige. Lovgivningens krav om en samlet planlægning inden for hvert af de store kommunale områder: skoler, veje, miljø, sygehuse og socialvæsen, er nu ved at trænge igennem i amtskommuner og kommuner. Denne sektorplanlægning er baseret på en løbende informationsudveksling mellem de centrale og de lokale myndigheder. Kommunen skal aflægge rapport om igangværende aktiviteter og redegøre for planlagte udvidelser og omlægninger, mens ministeriet skal bidrage med vejledende retningslinjer for planernes form og indhold. Hovedformålet er at sikre koordinationen mellem de opgaver, der varetages på forskellige administrative niveauer, og samtidig sikres et overblik over tendensen i serviceniveau og ressourceforbrug på de største vækstområder.

I sin fulde konsekvens fører sektorplanlægning til en meget vidtgående omlægning af de administrative processer, der giver grundlag for væsentlige forbedringer i de politiske styringsmuligheder både på kommunalt og statsligt plan.

Foreløbig har hovedindsatsen været samlet om at opbygge hele systemet praktisk talt fra grunden og at motivere til den nødvendige medvirken fra en bred kreds. Det er en investering, der gerne skulle give resultater uden for mange fordyrende og forsinkende fejltagelser. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der indledes en tværdepartemental udveksling af erfaringer om sektorplanlægningens procedure, både hvad angår målsætning og tilrettelæggelse.